



KIÁLTÓ SZÓ

4. évfolyam, 48. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2016. november 27.

Evangelium

...”az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják”... (Mt 24,40)



A Szentírás szerint a világ végén ez történik. Válogat majd az Isten. De mikor és hogyan jön el a világ vége? Milyen lesz az? Honnan lehet felismerni, hogy ez az? Mi alapján ítél majd az Isten?

Czeslaw Milosz lengyel írónak van egy csodálatos költeménye, „ének a világ végéről”.

„amikor a világ vége eljön,
asszonyok sétálnak a mezőkön,
kezükből esernyővel,
egy részeg az árokparton pihen
zöldségárusok kiabálnak az utcán
sárga vitorlás hajó közeledik a szigethez
hegedű hangja száll a levegőben,
tova a csillagos éjszakába.

És azok akik villámlást és vihart
vártak
nagyot csalódtak.
És azok, akik jelekre és az arkan-
gyal trombitájára számítottak
nem hiszik el amit most látnak.
Nap és a hold fenn a magasban
méhek látogatják a rózsák szir-
mait
rózsaszínű gyermekek születnek a
világra.
És senki sem hiszi el, hogy ez a
világ vége.”

Pedig ez az, mert az folyamatosan, állandóan történik. Élethelyzetekben történik. Az utolsó ítéleten, az Úrtól, a jobbára és baljára állított igazak és hamisak megkérdezik: „Uram, mikor látunk éhesen, hogy enned adtunk volna, vagy szomjasan, hogy innod adtunk volna?” (Mt 25,37) „Amit a legkisebbek közül eggyel is tettetek vagy nem tettetek, velem tettétek vagy nem tettétek” (Mt 25,40).

Ezért lesz az, amit Jézus mond, „ha két asszony örül a malomban, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják” (Mt 24,41). Szent Ágoston tömör megfogal-

mazása (*similitudo passionum, dissimilitudo passorum*) szerint, a történések ugyanazok, de a személyek, akikkel ez történik, az különböző.

Látszólag mind a két ember ugyanaz. Belsőleg nem. Ezért az egyiket felveszik, a másikat otthagyják. Az egyik üdvözü, a másik nem.

Például Lech Walesa a lengyel rendszerváltás frontembere ugyanúgy dolgozott a gdanski Lenin hajógyárban villanyszerelőként, mint sokan mások. De belül teljesen mást gondolt, mint sokan mások. Mi nem tudjuk, hogy ki milyen és ki mit gondol. Kiben mi lakik. Az Isten mindent tud.

Tegyétek a jót mindig és mindenkivel, amíg lehet!

G.F.

Tűzifa

Mintegy fél millió forint értékben kapott tűzifát Plébániánk a volt szovjet laktanya területéről. A méteresre vágott kóris és olajfákat képviselőnknek Mihálffy Bélának köszönhetjük, aki a Szegedi Tudományegyetem rektorával, illetve gazdasági hivatalával tárgyalva és megegyezve rendelkezésünkre bocsátotta ezt a mennyiséget.

A favágásban, fel-lepakolásban, méretre fűrészelésben, szállításban, pakolásban a következők segítettek: *Molnár László, Molnár Imre, Nyári Imre, Veres Antal, Mihálffy Tibor, Tanács Attila, Pócsai György, Nagy Antal, Tóth Károly, Balogh György, Gabona István, Dobó Piroška, Engi Imréné, Bálint István, Dobó István, Maróti József, Ficz Gábor, Szunyogh Mihály, Horváth Dezső, Csányi Tibor, Gyuris Gábor, Olajos Imre, Mihálffy Béla.*

Túl azon, hogy mindenki munkáját hálásan köszönöm, annyit azért megjegyzek, hogy én megtisztelve éreztem magam, hogy közöttük lehettem.

G.F.

Marchiai Szent Jakab szerzetes



Sz: *Monteprandone, 1394*

†: *Nápoly, 1476*

Keresztiségében a Domonkos nevet kapta. Kisgyermekként, alig 7 évesen nyáját kellett őriznie. Időnként egy titokzatos farkas kergette szét a nyáját, de nem ártott még a bárányoknak sem. Nem hittek neki, elszökött. Egy papnál talált menedéket, aki taníttatta az értelmes, fogékony fiút. Perugiában orvoslást és jogot tanult és egy nemes úr ügyvédje lett. Időközben megismerte a ferences rendet. Életvitelük megtetszett neki és belépett közéjük. Fogadalomtétele után kapta a Jakab nevet. Még 7 évig kellett tanulnia, hogy pappá szentelhesék. Legfőbb feladatának az ige hirdetését tartotta. 40 éven át prédikált, ebből 12 évet német, cseh és lengyel területen szolgált. Három alkalommal járt Magyarországon is. Felajánlották számára a milánói érsekséget, melyet nem fogadott el. Bresciában egyik prédikációja miatt a helyi inkvizíció eljárást indított ellene teológiai nézetei miatt, de döntés ez ügyben sohasem született. Utolsó három évét Nápolyban töltötte. Ott fejezte be földi életét. Halála után 250 évvel avatták szentté.

F.D.-né

Létige

27. v. (Advent I.): Iz 2,1-5; Zs 121; Róm 13,11-14; Mt 24,37-44

28. h.: Iz 4,2-6; Zs 121; Mt 8,5-11

29. k.: Iz 11,1-10; Zs 71; Lk 10,21-24

30. sz.: Róm 10,9-18; Zs 18A; Mt 4,18-22

1. cs.: Iz 26,1-6; Zs 117; Mt 7,21-24-27

2. p.: Iz 29,17-24; Zs 26; Mt 9,27-31

3. sz.: Iz 30,18-21.23-26; Zs 146; Mt 9,35 - 10,1.6-8

4. v. (Advent II.): Iz 11,1-10; Zs 71; Róm 15,4-9; Mt 3,1-12

† Virág László

Lassan két hónapja, hogy fiatalon, 52 éves korában eltemettük gondnokunkat, Virág Lászlót. Két évet dolgozott a plébánián.

Korábban a pékségben, majd a halászatnál volt munkahelye. Ahol dolgozott, és ahonnan eljött, mindenhol szomorúan váltak meg tőle. Érthető volt. Tudta, mi az, és szeretett is dolgozni.

Amikor hozzánk jelentkezett, - mint eddig mindenki - csak a szépet és a legjobbat mondta magáról. Kétségekkel, hitetlenkedve hallgattam a megszokott felvételi, bemutatkozó szöveget. A végén csak annyit mondott: bennem nem fogsz csalódní. Így lett. A plébánia nem a munkahely volt, hanem az otthona. Mindent úgy, vagy még jobban csinált, mintha a magáét vagy magáért csinálná. Felügyelte, őrizte a plébániát és a templomot. Amikor nem vállalták a kivágott karácsonyi fenyők őrzését csak 5 ezer forintért, de úgy, hogy éjszaka a plébánia meleg irodájából figyelik a templomdombot, akkor ő és barátai egész éjszaka ingyen ébren voltak és vigyáztak a fákra, nehogy a kiskundorozsmai fiatalok kárt tegyenek azokban.

Amit kértem tőle, ahhoz azonnal hozzáfogott vagy büszkén mondta, kitalálva gondolatomat, hogy már kész is van. Szívesen segített bármikor, bárkinek. Vannak olyan emberek, akik nem tudnak meghalni, ezért meg kell őket ölni. Laci ilyen volt. Őt megölték. Megölték, megölte őt a betegsége. Meg kellett őt ölni, mert nem egyezett bele a halálba, hogy ennyi volt, hogy innen hamarosan el kell menni. Halála előtt néhány nappal kemoterápiás folyadékot tartalmazó táskával a nyakában, kérekpáron ült, járta a települést. Hozzánk is becsengetett és mondta, lehet, hogy betegsége nem egy-két hónap, de egy évig is eltart majd. Várjunk rá türelemmel. Várunk – mondtam. Egyébként ment közben fenyőfákat is intézett

karácsonyra. Haldoklás közben, mintha mi sem történne, fiának lakodalmát kezdte szervezni.

És még most is menne, biciklizne... és még most is megy, biciklizik...

**Örülünk, hogy ismerhettünk!
Mindent köszönünk!**

G.F.



Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **Józsue** volt, akihez így szólt az Úr: „Nézd, kezedbe adom Jerikót.” Elmondta, hogy hány-szor kerüljek meg a várost, és utána fújják meg a harsonákat, mire a falak leomlanak. Úgy is történt. (Jozs 6,2)

Új kérdésünk: **Ki volt az a juhász remete, akit Isten angyalai fölemeltek nyájával együtt és elvitték a vágyott cellájához?**

1. **Szent Kilián?**
2. **Szent Oszkár?**
3. **Szent Vendel?**
4. **Szent Vencel?**

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a **december 11-i** számban közöljük.

A **Szent Ferenc** kapcsolatos rejtvény nyertese: **Kereszti Gáborné**.

M.L.

Derűs pillanat

A kántornő lelkesen magyarázza a gyermekeknek, hogy a szoltáréneklés közben hol kell levegővételní szünetet tartani. Végül Zolit kérdezi meg:

- Tehát, hol tartunk szünetet?
- Ahol kifogy belőlünk a szusz!

F.D.-né

Anyakönyvi hírek

Keresztelés: *Gergő*, Molnár János és Sinkó Zsuzsanna gyermeke 2016. november 20-án a kereszttség szentségében részesült.

Temetés: +Varga Istvánt életének 93. évében 2016. november 17-én; +Acsai Eleknét sz.: Dudás Máriát életének 83. évében 2016. november 17-én; +Oláh Ernónét sz.: Kocsis Annát életének 88. évében 2016. november 18-án utolsó útjukra kísértük.

P.Gy.

Hirdetések



- Advent hétköznapjain a szentmisék reggel 6:00-kor kezdődnek.
- A héten lesz első péntek, a reggeli mise után imádkozzuk a Jézus Szíve litániát, majd dél előtt a betegeket látogatjuk.
- A következő vasárnap első vasárnap lesz, a délelőtti mise végén litániát végzünk Jézus Szíve tiszteletére.

P.Gy.

Könyvekből kenyeret

Egy éhínség idején a francia királynő, Osztrák Anna a királyi palota folyosóján véletlenül összetalálkozott Paulai Szent Vincével. A királynő nyakán egy drágagyöngyből készült nyakék volt. A szent, miközben a gyöngysorra tekintett, így szólt:

- Fenség, nem tudná megvalósítani, hogy ezek a kövek kenyerekké váljanak?

A királynő megértette a szent szavait; levette a gyöngysort és odaadta a szentnek. - A csoda, az „átváltozás” néhány óra múlva megtörtént.

(*Szenthelyi-Molnár István: Állj meg egy szóra!*)

N.-né

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiblebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiblebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Kedd: 8:00-12:00 és
12:30-15:00
Szerda, Csütörtök, Péntek:
8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP- Plébánia: 11735036-20051895
OTP- Irgalmasság Oltára: 11735036-
20053952
Sztríha Kálmán Alapítvány: 11735005-
20545747

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Farkas Dezsőné (F. D.), Koczás Ágnes (K. Á.), Kósa László (K. L.), Kósa Lászlóné, Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagyné Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (tördelés), Szalkai Attila (tördelés)